

§§ 9 og 10, der er nye, men svarer til den hidtidige praksis, drejer sig hovedsagelig om administrationen af feriefonden og feriemærkesystemet. Herudover bestemmes i § 9:

Feriegodtgørelse, som ikke er hævet inden udløbet af det ferieår, indenfor hvilket ferien skulle have været holdt, tilfalder feriefonden, medmindre direktøren for arbejds- og fabriktilsynet, for så vidt angår de i § 6, stk. 2, nævnte ordninger, har givet tilladelse til, at beløbene anvendes til et andet feriemæssigt formål.

Direktøren for arbejds- og fabriktilsynet kan dog give tilladelse til, at feriegodtgørelsen udbetales på et senere tidspunkt, når omstændighederne gør det undskyldeligt, at beløbet ikke er hævet rettidigt, eller iøvrigt taler for tilladelse til senere udbetaling.

§§ 11 og 12 indeholder overgangs- og slutningsbestemmelser.

Ved lovforslagets fremsættelse i folketinget udtalte *arbejds- og socialministeren*:

„Ved den gældende ferielov af 13. april 1938 blev der som almindelig regel tilsikret enhver arbejder, funktionær eller medhjælper ret til en årlig ferie med løn med 1 dag for hver måneds beskæftigelse, altså normalt 2 ugers ferie.

Ved det af hovedorganisationerne antagne mæglingforslag fra forligsmanden af marts 1952 er der nu indenfor hele overenskomstområdet indført almindelig adgang til 3 ugers ferie.

Efter at der således er gennemført 3 ugers ferie for en meget væsentlig del af de af ferieloven omfattede personer, har regeringen fundet det rigtigt at søge ferieloven ændret, således at der sikres samtlige de af loven omfattede personer en ferie af denne længde.

Lovforslaget indeholder iøvrigt en ajourføring af ferieloven på grundlag af den betænkning, der blev afgivet af den af arbejdsministeriet i slutningen af 1948 nedsatte ferielovskommission. Der var ikke enighed indenfor kommissionen om alle spørgsmål, og jeg har på enkelte punkter, hvorom jeg skal henvise til lovforslaget og de dertil knyttede bemærkninger, ment at burde følge mindretallets indstilling.“

Under 1. behandling i folketinget gav *Einer-Jensen* (S) udtryk for, at lovforslaget kun dækkede det mest nødtørftige af det forslag, som ferielovskommissionen havde udarbejdet, og at forslaget ved sin udformning greb ind i bestående organisations-